

גָּלְיוֹנוֹת לְעֵזֶן בִּפְרָשַׁת הַשּׁוֹבָע

34

שורץ ביד נחגה יי'זוביצי

שנה רביעית

ויל עס מוסר תורה והשכלה למונחים ולנער
השתדרות נשי מודרני באמריקה

פרק כ' א - י

(המשך)

א. כי ה' אלוקיכם ההולך עמכם להלחם לכם עם אויביכם להושיע אתכם.

1. רמב"ן ד"ה כי ה' אלוקיכם עד "והנה הכהן".
הנלחם עלול לנצח בקרב מתוך שתי הרגשות בלתי רצויות, אשר נגד שתיהן פכו נזירים
דברי הכהן, לדעת הרובבן. אלו הן שתי הרגשות אלה?

2. רמב"ן ד"ה כי ה' אלוקיכם עד הסוף. אלו אופי דברי השוטרים(ח-ז-ז)? מה ההבדל בין אופי דברי הכהן (פסוקים ג-ד) ובין אופי דברי השוטרים(ח-ז-ז)?

ג. ח-ז-ז ... מי האיש אשר בנה בית... אשר נטע כרם ... אשר ארץ אטה יילן ויקנוב לביתו בחילקו המפרשים בכעס כלות זה מנ המלחמה, אם הוא לסתות הייחיד (אשר לא חנן, לא חלל, לא לקח) או לסתות הכלל, ככלומר לסתות המלחמה. לאיזו דעתם נסויים המפרשים הבאים, סדרם לקבוצות ונמק את דעתם!

ר' חי' זיה ואיש אחר יחങכו.

ראכ"ע יילן יחങכו

רשב"ה כי ה' אלוקיכם ההולך עמכם החל סן והנה הכהן שהוא עובד את ה'
ספר החנוך והענין להיות מתחזרים טן המלחמה מי חנטע כרם ולא אכל פמנו או
בנה בית ולא שוכן בו או ארץ אשא ולא לקחה והירה מעבירות שבידו, זהו דבר
ראו' וכטר, כי כל אלה בני חלושים מאי מבוא במלחמה, כי מחתמתם נתפסת על
ADBARIOT הנצקרים, ואלו יגיאו לב אחיהם... וכל דרכי התורה יושר ואומנה.
בואר ד'ה זיאש אחר יחങכו ויש לך לחום על בונה, גוטע ומארט, כי ה' אלוקיך

הירש בעזם ימי המלחמה מדיניהם התורה את חשיבותם המכובדת של דרישות שלום
ותפקידי, אחרי שאיננה מסבשת את ה"ילך וישוב" ב"פען ימות" ויהי הבית
שם, הכרה בלתי נعبد, באשה - אלפהה אלא בנטקה: פן ימות זיאש אחר יחങכו,
ಇחלגנו, יקחנה". הרי גלו' לעין כל טהיה - התורה - מחייבת כל ייחיד ויחיד
לטלא בגופו את תפקיidi ההלום וועל כן חובת עבודת הגביה בדוחית לנבי ט'
שזכנס לטלא את התפקידיים באופן קבוע בנסיבות חדשות.

ג. ח-ז-ז - אשר בנה בית. - אשר נטע כרם... אשר ארץ אטה...
מוסה פ' ג ע' א: כל אלה שומעין דברי כהן מערבי מלחמה וחוזרים ומסתקין מים
וטזרן (לייזאי מלחמה) ומתקנין את הדרכיהם.

הכתב והתקבל: ממשעות הפסוק בראה שיחזרו לשפט בaltham, אבל לדברי חז"ל
אין חזרה לביהם אלא פוסקים בספק צרכי מלחמה; אם כן מהו יילן וייאו
לביתו? דאמר קרא?

התוכל' ליסב טיריה זו בעזרת הפסוק "ודוד הולך ושב"... (טומאל א י"ז ס"ו).

אל. ח' האיש הירא ורך הלבב
ראב"ע ח' ד'ה הירא; ד'ה רך הלבב
בואר (אחרי היכיאות דברי ראב"ע הנ"ל) ונחפוץ הוא לדעתך: הירא מפח ורך
לבב להכות אחר.
נסח להכפיו בין שניים ונמק את הכרעתך!
(ועי רט"י ד'ה וירא ויצד)

ה. שאלות ודיוקנים ברש"י
1) א ד"ה כי תצא לפדי דעת כמה ממספריו ר' חי' אין מדרכו להביא חני פרושים
או שנוי מדרשים לד'ה אחד, אלא במקומם שאין אחד מהם מתרץ
את קושיתו תירוץ, מספיק.

הסביר, מדוע לא סתפק ר' חי' כאן באחד משני המדרשים.
(לשאלת זו עיין גם גליוןות תש"ד תולדות בן; וישב א',
פנחס בן; ותשי' וירא ג')

2) " על אויביך מה קsha לו?
3) " סוס ורכב ? ? ?
4xx) " עח רב ? ? ?
5) ג' על אויביכם למה בהחר כדונגה מכל מלחמות יהודה עם ישראל דוקא בז'
הפסופרת בדברי הימים ב' כ"ח?
6) ח' ויסטו הטוטרים מה י"ה למד מדברי חז"ל אלה להאהה ב, ביחוד בנווגע
לדבריו של רשב"מ.

ו' לשלח תשובה לנאהה ליוביץ, קריית משה ירושלים
"ה תלומיך, הזמנות וכו', לפרט יעקב ארכנזי, רחוב אוסטוקין 48, ירושלים.